

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 222

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ ΙΟ

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μέν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1883.

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΙΓΚΟΛΩ

(Ἐπιστολὴ ἀμπιστευτικὴ πρὸς τὸν ἐξάδελφον αὐτοῦ Ῥιγκολέττον).

Ἄγαπητέ μου ἐξάδελφε

Σοὶ γράφω μὲ τρέμοντα πόδα ἐκ τῆς συγκινήσεως. Εἶνε ἡφαίδρὸς μὴν τοῦ Μαΐου, ἡ μὴν ὁ ἀποκλειστικὸς τοῦ γένους μας, τὸν ὅποιον φάλλομεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν αἰοιδῶν τῶν θερινῶν θεάτρων, κατὰ τὸν ὅποιον συμβαίνουν τὰ ὀλιγώτερα δυστοχίματα εἰς τὸν κόσμον, διότι κατ' αὐτὸν τελούνται καὶ οἱ ὀλιγώτεροι γάμοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων.

Βλέπω τοὺς ἀγροὺς γλοάζοντας ἀπὸ γρασιδι καὶ νομίζω ὅτι αἰσθάνομαι εἰς τοὺς ρύθωνας τὴν γαργαλιστικὴν εὐωδίαν τοῦ τριφυλλίου· ὅλα μου τὰ νεῦρα ἐξεγείρονται καὶ μοι ἔρχεται ἡ ἀκατανίκητος ἐρεξίς νὰ ριφθῶ καὶ νὰ κυλισθῶ ἀκράτητος ἐπὶ τοῦ δροσεροῦ χόρτου καὶ νὰ ρεμβάζω ἀναπολῶν ἐκείνην

Τοιαῦται εἰδυλικά καὶ διαθέσεις μὲ καταλαμβάνουσι συνεχῶς. Προχθὲς περιπλανώμενος εὐρέθην τυχαίως ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν βαθμίδων τῆς Πυλῆς, ἐκεῖ δὲ αἱ κλασικαὶ ἀναμνήσεις καὶ αἱ πρόσφατοι τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἐντυπώσεις κατέλαβον βαθμίδην τὴν ψυχῆν μου καὶ ἤρχισα ἀνεπαίσθητος νὰ ἐκφέρω τοιοῦτους περιπαθεῖς ὀγκημούς, ὥστε ἔδραμον οἱ ἐκεῖ πέρα παρατυγχάνοντες, νομίζοντας ὅτι ὁ κ. Δακρυαλῆς ἠγόρευε πάλιν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Γλάδστονος.

* *

Ἄλλ' ἀφίνω τὰς μελαγχολικὰς καὶ ποιητικὰς σκέψεις καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἐντυπώσεών μου, καθὼς σοὶ ὑπέσχεθην πρὶν ἀποχωρισθῶμεν. Ἐπειδὴ ἔμωσ αὐτοὶ εἶνε

πολλοὶ καὶ ποικίλοι, διὰ τοῦτο σοὶ γράφω ἀνὰ μίαν χωριστὰ καὶ ἀσυναρτήτως, ὅπως προφθάσω, ἐπιφυλασσόμενος νὰ σοὶ γράψω κατόπιν τὰς λοιπὰς σπουδαιότερας καὶ βαυτετέρας κρίσεις, ἀμὰ μελετήσω καλλίτερον τὸν τόπον, τὴν κοινωνίαν, τοὺς λόγους τοῦ Ζηνοπούλου καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Ἀντωνιάδου.

* *

Ἡ ἀφιξίς μου ἐνεποίησε κάποιαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κόσμον. Ὁ κόσμος ἐπερίμενον ἀνυπομόνως τὴν ἐμφάνισίν μου. Φαίνεται ὅτι οἱ σοφοὶ ὄντοι δὲν εἶνε ὅλως διόλου ἀγνωστοὶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, ἀπολαύουν ὅμως μεγάλην ὑπόληψιν. Ἐγένετο περὶ ἐμοῦ λόγος καὶ μάλιστα ὁ κύριός μου Dersin ἠρώτηθη ἀν' ἔγγραφα καὶ συγγράμματα. Ἡ ἐρώτησις ἐγένετο, ὡς ἐπληροφορήθην ἐκ μέρους καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν, αἵτινες ἀνησυχῶσαν μαθόντες τὴν ἔλευσίν μου.

* *

Ἐκαμαν λόγον πολλὸν καὶ αἱ ἐφημερίδες μὲ ἀνέφεραν μετὰ πολλῶν ἐπαινῶν καὶ ἤρχισα νὰ υπερηφανεύομαι· ἔμαθα ὅμως ὅτι τὰ αὐτὰ γράφουν δι' ἑλούς κατὰ σύστημα καὶ ἐπομένως ἡ υπερηφάνειά μου κατέπεσεν. Ἠὲχαριστήθην μόνον ὅτι καμμία δὲν ἐτόλμησε νὰ μὲ γράψῃ λόγιον, διότι τότε θὰ ἠναγκάζομην νὰ ὑπάγω νὰ φιλοδωρήσω τέσσαρα λακτίσματα εἰς τὸν συντάκτην τῆς.

* *

Παρετήρησα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι τὸ γένος μας εἰς τὴν χώραν ταύτην χαίρει ἰδιάζουσαν εὐνοίαν. Ὅλοι αἱ ἀδελφοί μας εὐδοκίμοι, ἐκτιμῶνται καὶ προάγονται θαυμασίως. Κάθημαι εἰς τὴν ἱστορικὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας, γνωστὴν ἀνέκαθεν, διότι παράγει τοὺς ἀρίστους ὑποψηφίους βουλευτὰς καὶ τὰ

ἀριστα πρότυπα τῆς φυλῆς μας. Καθ' ἐκάστην πρωτὰν ἀκροῶμαι μετὰ χαρᾶς τὰ ἡχηρὰ καὶ εὐφρόδυνα αὐτῶν πελαδίματα. Ἡδυνίθημι νὰ συνδιαλεχθῶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς μὲ τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἔμαθον ὅτι εἶνε εἰς ἄκρον γυμναστικῆς καὶ ὅτι τὸσην ὑπόληψιν ἔχουσιν, ὅστε σκέπτονται εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἐκλογὰς νὰ προτείνουσι ὑποψηφίους πολλοὺς συμβούλους καὶ τινὰς παρέρρους δημοφύλους μας.

* *

Ἐν τούτοις ἐνίοτε φαίνονται καὶ ἐνταῦθα παραδείγματα τῆς τυραννικῆς καταπίεσεως, τὴν ὅποιαν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ γένους μας τὸ ἀσπλαχνικόν γένος τῶν ἀνθρώπων. Παρητήρησα προχθὲς δυστυχῆς ὄντιον σῦρον μετὰ κόπου φορτίον λαχανικῶν βαρύτερον καὶ αὐτῶν τῶν μελλόντων μυθιστορημάτων τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου, τὸν δὲ σκληροκάρδιον μανάθην ἀνηλεῶς τύπτοντα μὲ τὸ ρόπαλον τὰς πλευρὰς του, αἰτίνες εἶχον γείνει μιλᾶκαί ὅπως αἱ ἐκφράσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐπλησίασα συγκεκινημένος καὶ ἠρώτησα τὸν πύσυχοντα ἄν ὑποφέρει συχνὰ τὸ τοιοῦτο μαρτύριον, μοὶ ἀπήντησε δ' ἐκεῖνος μειδιών ὅτι τῆ συμβαίνει μὲν συχνά, ἀλλὰ παρηγορεῖται βλέπων ὅτι τὸ ζῦλον ἐνοκῆπτε συχνότερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκ τῶν μετέπειτα παρατηρήσεων ἐπέισθη ὅτι ὁ ἀδελφός μας ἐκεῖνος εἶχε δίκαιον.

* *

Πρὸ τῆς ἐλευσεώς μου εἰς Ἀθήνας ἐπίστευον, ὅπως ὄλοι, ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς τὰ ἀνεκτικώτατα τῶν πλασμάτων καὶ ὅτι οὐδεὶς ὑπερβαίνει ἡμᾶς ἐν τῇ ἀρετῇ τῆς ὑπομονῆς. Ἀπάτη, ἀγαπητέ μου ἐξάδελφε! εἰς τὴν κλίμακα τῆς ὑπομονῆς ἐρχόμεθα μετὰ τοὺς Ἕλληνας. Εἶδα σήμερον ἕνα βοηθὸν τῆς ἀτυνομίας, ὅστις ἔδερνε πολίτην χωρὶς καμμίαν αἰτίαν, ἀλλὰ μὲ τὸσην ἡσυχίαν, ὅστε δὲν ἤξευρα ποῖος εἶχε περισσοτέραν ὑπομονήν, ἐκεῖνος, ὅστις ἔδερνε, ἢ ἐκεῖνος, ὅστις ἔδερνετο.

Ἐπὶ τέλους ὁ δαρθεὶς ἐσηκώθη, εἶπεν ὁ χαριστῶ καὶ ἀπῆλθεν, ὁ δὲ βοηθὸς τῷ ἀπῆντησε: Γάϊδαρε!

Ἄ, τὸν κακοθηθέστατον! ἄν δὲν ἐφοδούμην μὴ, ἐγερεθῆ κατόπιν διεθνὲς ζήτημα, θὰ τὸν ἐδιώρθωνα ἐγὼ καὶ θὰ τὸν ἔκαμνα νὰ ἔχη καλλιτέραν περὶ ἡμῶν ιδέαν.

* *

Τί σκόνη, φίλε μου, τί σκόνη φοβερή! Ποῦ εὐρίσκειται τόσον χῶμα! Αἱ Ἀθηναῖοι εἶνε τὸ ἀμολόγιον τῆς οἰκουμένης καὶ νομίζει τις ὅτι ἐπίτηδες ἢ Πρόνοια στέλλει ἀφθονον χῶμα εἰς τὸν τόπον τοῦτον, διότι γίνεται καὶ ἀνυπολόγιτος χρῆσις μελάνης. Ἡρώτησα καὶ ἔμαθον μετ' ἐκπλήξεως ὅτι οὔτε ὁ δῆμαρχος οὔτε τις ἐκ τῶν συμβούλων εἶνε ὀφθαλμοπατρὸς καὶ ἠπόρησα πολὺ.

* *

Ἐν τούτοις ἰδοὺ καὶ ἐν ἀποτέλεσμα νόστιμον ὀπτικῆς ἀ-

πάντη, ἐξ αἰτίας τῆς σκόνης. Τόσον προσεδίθησαν ἐκ τῆς σκόνης οἱ ἀσυνείθιστοι ὀφθαλμοί μου, ὅστε διὰ μιᾶς μοὶ ἐφάνη ὅτι εἶδον ἐνώπιόν μου, ἢ στάσις σφοδρῆ, τὸ ἦθος σου ἦσαν τῶσον ὄμοια, ὅστε ἤμην ἔπιμος νὰ ριφθῶ εἰς τὰς ἀγκάλας σου. Καὶ ἦτο ἀπεναντίας εἰς τμηματάρχης ὑπουργείου.

* *

Μοὶ διηγήθησαν ὅτι εἰς τὴν ἐπιστρατεῖαν, ἐνῶ οἱ συγγενεῖς μας ἡμίονοι κατὰ πρόωτον λόγον καὶ οἱ ἀνθρωποὶ κατὰ δεύτερον ὑπέφερον τὰ πάνδεινα, κανεὶς ἐξ ἡμῶν δὲν ἔπαθεν. Οἱ ἡμίονοι μάλιστα ἐφθασαν καὶ μέχρις αὐτοχειρίας. Ἐδῶ πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ὅλων διόλου γάϊδαρος διὰ νὰ τὰ περνᾷ καλά. Τὰ μεσαῖα πράγματα δὲν ἀρέσκουν ἀπόδειξις ὅτι οὔτε ὁ κ. Σταμούλης βουλευτὴς Μέσης εὐδοκμεῖ.

* *

Χάρις εἰς τὸ σκότος τῶν ὁδῶν ἠδυνίθημι νὰ κάμω νυκτερινὰς τινὰς ἐκδρομὰς incognito· ἄλλως τε τσοῦτον καλῶς φωτίζονται αἱ Ἀθηναῖοι τὴν νύκτα, ὅστε εἰς φρουρὰς μ' ἐξέλεβεν ὡς συνταγματάρχην καὶ μοὶ ἐπαρουσίασεν ἑπτα. Ὄταν διήλθον ἀπὸ τὰ κτίρια τῶν φυλακῶν τῆς πόλεως ταύτης ἠλόγησα τὸν Ὑψίστον ὅτι ὁ Ποινικὸς Νόμος δὲν ἐπεκτείνεται καὶ μέχρις ἡμῶν. Ὄτε εἶδα κατόπιν τὴν μαρμαρόχρυσον Ἀκαδημίαν ἀνέκραξα ἀκουσίως: Ἰδοὺ οἱ μέλλοντες ὠραιότεροι σταῦλοι τοῦ κόσμου!

* *

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐπιτηρεῖται κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον. Ἐνῶ ἐγένετο παράστασις μετ' τῶν ἡμερῶν τούτων εἰς τὸ ἵπποδρόμιόν μας, διέκρινα λωποδύτην, ὅστις ἀφήρεσε τὸ ὠρολόγιον τοῦ παρακαθημένου κυρίου, ἐνῶ δύο κλητῆρες παριστάμενοι ἐρρόφων ἠθρονώκτατα τὸ σιγάρων των κυττάζοντες τρυφερῶς τινὰς παραμάνας. Ἐφροδίσθη τὸ σκάνδαλον, ἀλλὰς θὰ ἐπίγαινον νὰ κόψω τεμάχιόν τι ἀπὸ τὴν κοκκίνην των καζάκων καὶ νὰ τὸ κολλήσω εἰς τὰς παρειὰς των διὰ νὰ τὰς κάμω νὰ κοκκινίσωσιν.

* *

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἔμαθον ὅτι τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς μας ἐχρημάτισε πολλάκις ὡς τίτλος ἐφημερίδος καὶ ἀπεδόθη εἰς διαφόρους ἐπισήμους ἀνδρας τοῦ Κοινοβουλίου, διότι ἐνταῦθα εἶνε λέξις κοινοβουλευτικῆ. Ὄστε αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς βουλῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας εἶνε ἐγκάρδιοι.

* *

Μὲ λυπεῖ πολὺ ὅτι κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν ἡ Βουλὴ σχολάζει. Μοὶ διηγήθησαν ὅτι πράγματα περιεργότατα συμβαίνουσι κατὰ τὰς συνεδριάσεις. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀνθρωπὸς

ἀγαθώτατος, παρέχει εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους πᾶσαν ἐλευθερίαν καὶ οὕτω πράττειν ὅ,τι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν ἀνοιξιν, ὅταν μᾶς χορηγῶσιν ὥρας τινὰς ἀνεσεως νὰ τὰς διέλθωμεν ἐλευθέρως εἰς τοὺς ἀγρούς, χωρὶς νὰ λείψουν οὔτε τὰ ὀγκνίσματα, οὔτε τὰ λακτίσματα. Τόσον μάλιστα ἀκριθὴς εἶνε ἡ ὁμοιότης, ὅστε, φαντάσου, σιμὰ εἰς τὸ Βουλευτήριον ὑπάρχει τὸ κατὰ στήμα ἐνὸς Γερμανοῦ, ὅστις κατασκευάζει σάγματα.

* *

Ἡγύρασα ἐπίτηδες ἀπὸ μαγαζιέον τι ἐνθα κατασκευάζονται παλακαὶ ἐμβρέλλαι τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Ροντήρη, Περὶ τοῦ κατὰ Σύνταγμα πολιτείας, ἐπίτηδες διὰ νὰ μελετήσω τὸ πολιτεῦμα τοῦ τόπου ἢ κρίσις μου δὲ συνοψίζεται εἰς τὴν ἐξῆς παραμοίωσιν. Ὑπόθεσε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ πρωθυπουργός—ὕποθεσέ το, διότι δὲν εἶνε καὶ τόσον ἀλλόκοτος ἡ ὑπόθεσις—καὶ ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀναπολιτεύσεως εἶσαι σὺ. Ἐγὼ εὐρίσκωμαι μέσα εἰς τὸ ἀχούρι καὶ τρώγω οὐ δὲ στέκεσαι εἰς τὴν θύραν καὶ προσπαθεῖς μὲ κάθε τρόπον νὰ μὲ ἐκβάλῃς ἐγκανίζεις σὺ καὶ ἀπαντῶ ἐγώ. Ὄταν κατορθώσης νὰ ἐμθῆς καὶ νὰ μὲ διώξῃς, τότε ἡ κυβέρνησις ἀλλάζει Ἰδοὺ τὸ πᾶν.

* *

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εἶνε ἀνθρωπὸς ἀξιόλογος, ἀγαπᾷ μετὰ ἰδιαιζούσης στοργῆς τὸ γένος μας καὶ τρέφει αἰσθηματὰ φιλονικώτατα. Πρόκειται νὰ λάθω συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ, διότι θέλει νὰ συμβουλευθῆ τὰ φῶτά μου, ὡς μοὶ εἶπον, περὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὑπουργείου.

* *

Ἐνίοτε ὁμῶς ὑπάρχει καὶ πνεῦμα εἰς αὐτὸν τὴν τόπον. Χθὲς ἤκουσα τὸν ἐξῆς διάλογον.

— Μοὺ ποιεῖ τὸ κεφάλι μου, εἶλεγε νέος τις πρὸς τὸν σύντροφόν του.

— Θέλεις νὰ σοὶ εἶπω ἐν μέσον θεραπείας ὁμοιοπαθητικῆς.

— Ναι.

— Νὰ κολλήσῃς ἐνκ συναπισμὲν Rigollet!

ΔΟΝ ΚΑΕΘΑΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Τέλος πάντων ἐπηλήθευσε τὸ προαναγγελθὲν περίσσευμα ὑπὸ τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Ποῖον δὲ τοῦτο; Αὐτὸς ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀπεχωρίσας τοῦ ὑπουργείου, ὡς περιττός.

Τὰ παράτημα τεκνοποιοῦσι σήμερον ἐπὶ τοῦ στίβου τῶν ἀναμορφωτῶν ὑπουργῶν ἀνευ κυφορίας. Τὰ χθὲς ἀπονεμηθέντα νέα παράγουσι τὴν ἐπιούσαν ἀνώτερα καὶ τιμιώτερα πρὸς δόξαν δεδαίως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πολιτευσόμενων.

Τὸ πνεῦμα τῆς ἰσότητος τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Ἑλλάδι μεταδόθη καὶ εἰς τὰ φυτὰ· ἀμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν καὶ αἱ κινάροι, καὶ οἱ ἀσπράγοι καὶ αἱ κολοκύνθαι ἐπεζήτησαν θέσιν ἐπιφανῆ παρὰ τῇ περικαλλεῖ ἀνθολογίᾳ τῶν ποικιλόχρων ῥόδων τῶν γερανίων καὶ τῶν εὐόσμων πίσων. Μακαρία ἡ χώρα, ἐν ἣ τὰ πάντα ἰσοπεδώθησαν καὶ ἐν ἣ αἱ κολοκύνθαι ἐρίζουσι πρὸς τὰ ῥόδα καὶ τὰς καμελίαις περὶ κάλλους χάριτος, ζωηρότητος, χρωμάτων καὶ δομῆς!!!

Ἡ ἐκλογή τοῦ Δαφνίου ὡς φρενοκομείου περιέχει χρησὸν μυστηριώδη καὶ τιμᾶ τὴν ἐπιτροπήν, ἥτις ἐξέλεξε τὴν ὠραίαν ταύτην τοποθεσίαν μετ' ὑπολανθανούσης τινὸς ἰδιοτελείας μήπως ἀναγκασθῆ ποτε νὰ φιλοξενηθῆ καὶ αὐτή. Τῷ ὄντι τίς Ἕλληνα ποτέ ἐμίσησε τὴν δάφνην καὶ πῶσους ἴσως ὁ πρὸς τὴν δόξαν ἔρωσ δὲν θὰ ὀδηγήσῃ εἰς Δαφνί;

Καὶ τὴν δεξομανίαν τοῦ Ἕλληνος, ἣν ἀντιπροσωπεύει πιστῶς ὁ κ. Τρικούπης, ἀποδεικνύουσι τρανῶς καὶ οἱ εἰκοσακισχίλιοι ὑποψήφιοι τοῦ κράτους διὰ τὰς θέσεις τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων. Ἰδίως ὁμῶς διέπρεψαν οἱ Θεσσαλοὶ· δὲν εὐρέθη κανεὶς σχεδὸν μεταξὺ αὐτῶν ἱκανὸς νὰ φέρῃ τὸ ὄπλον, ὅτε ἔλθεν ἡ ὥρα τῆς στρατολογίας καὶ εὐρέθησαν τρεῖς χιλιάδες διὰ νὰ δεχθῶσι τὸ βῆρος τοῦ δημοαρχικοῦ ἀξιωματος. Καὶ ὁμῶς εὐρέθησαν τινες ἄλλοτε ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς γνησίας ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῶν Θεσσαλῶν!

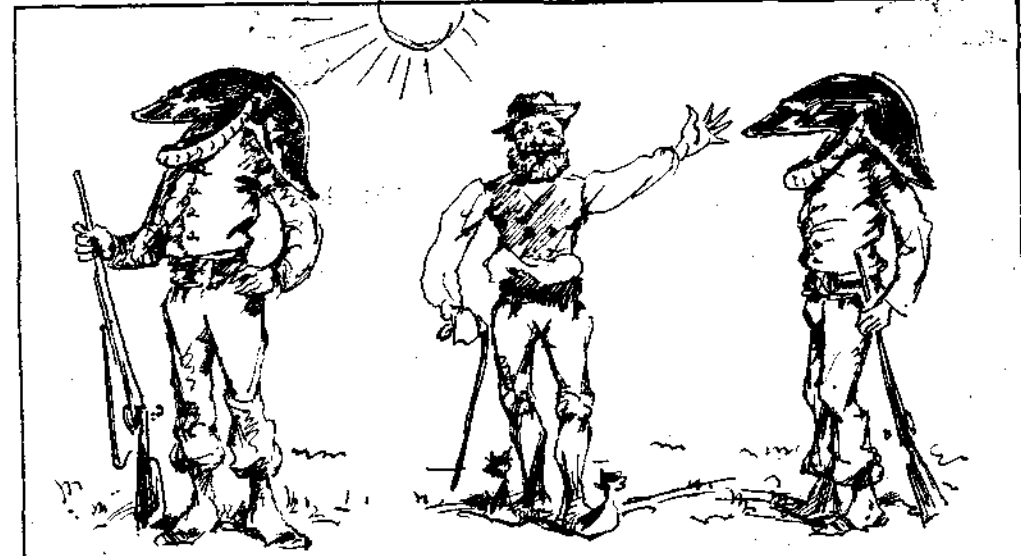
Καὶ ἂν πῶσῃ ὁ πρωθυπουργός μας, ὅπως διατείνονται μερικοὶ, θ' ἀπομείνῃ ὁμῶς πάντοτε μὲ τὰς δάφνας καὶ μὲ τὸ Δαφνί του.

Η ΚΑΤΑΚΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΝΤΑΤΑΙΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Με τὸ κράνος βαρὺ ἐτὸ στομάδι

Μωρὲ χάλια!

- Δὲν ἔχω ἀνάμη, ἔχω τὴν ἀδειά μου
- Αἱ περιστάσεις, ἐκὲ οὐκ ἴσως αἱ
περιστάσεις ἀλλὰ γὰρ...

- Ἄμὰν Μάρω!
- Γυρεμίσου

Τριμούπη μ' ἐχαντάμωδες.

Ὁ σὺλληθὲς ἀρχιλοσὲς, πρῶν
ἐπιστάτης τῶν φυλακῶν, καὶ
modello τῶν φωτογράφων.

Πῶς ἔπρεπε νὰ ὑποτάξαι.

Μὰς φεύγει κι' αὐτός.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Μεγάλην δόξαν κούφότητος πρέπει να έχωσιν ο εκ Κετίγνης επίσημος αντιπακρικής της Ώρας και ο αρχισυντάκτης της εφημερίδος ταύτης και πρωθυπουργός, όπως ο μὲν γράφη, ο δὲ καταχωρήσῃ τὰς δῆθεν ειρωνικὰς ἐκείνας περὶ Μαυροβούνιου παρατηρήσεις, ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ τῆς αὐτοῦ δεξιώσεως τοῦ Πρίγκιπος τῆς Βουλγαρίας. Ἀληθῶς ἔλειπον ἐκεῖ τέλειαι στρατιωτικαὶ μουσικαί, ἀναρίθμητον ἐπιτελεῖον ἀνευ στρατιωτῶν, ἀμέτρητοι πολιτικίσκοι, ἡγετίσκοι, ὑπαλληλίσκοι, βουλευτίσκοι, αὐλικίσκοι, θεραποντίσκοι και ὅλη ἡ χορεία ἐκείνη τῶν ἐν τέλει βυζαντινίσκων, εἴτινες κοσμοδοὶ τὰς καὶ ἡμᾶς τελετάς. Ἀλλ' ἀντὶ τούτων οἱ Μαυροβούνιοι ἔχουσιν ἀνδρας ἡρώκους, δι' ὧν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἀπέκρουσαν ἐν μιᾷ μόνῃ ἐκστρατεῖᾳ τεσσαρῆκοντα χιλιάδας Τούρκους. Ἐὰν οἱ εὖτω εἰς τρεῖς ἐβδομάδας ἀποκρουσθῆντες Τούρκοι εἰσέβαλον εἰς Ἑλλάδα τί θάγιγινετο; Θὰ ἠναγκασθόμεθα νὰ θέσωμεν δι' αὐτοὺς εἰς χρῆσιν τοὺς κλιδάνους, τοὺς ὁποίους ἔχομεν ἀντὶ τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἔχομεν.

* *

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἡ χώρα τῶν παραδόξων, ἀλλὰ και αἱ Πάτριαι εἶνε ἡ πόλις τῶν παραδοξοτέρων και δι' αὐτὸ ἴσως ὁ παραδοξότερος τῶν βουλευτῶν τῶν συνδέει και τὰς δύο τῶσων στενωῶς ἐν τῇ καρδίᾳ του και ἐξίσου λατρεῖ τὴν Νιαγάραν και τὸ Ἐσχατοβούνιον. Μεταξὺ τῶν πατραϊκῶν παραδόξων ἕως τὴν πρώτην βεβαίως θεῖον κατέχει ἡ πρωτομαγαζιτικὴ ἐκδοσις τῆς Δευτέρας Παρουσίας, γεγονός, ὅπερ θὰ συμβῆ ἤτοι ποτε μεγάλως εἰς τὴν διασάφηναι πολλῶν χωρίων τῆς ἐθνολογικῆς και ἰδίᾳ τῆς ψυχολογικῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος ἡμῶν λήγοντος τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἐπιθυμῶν ὅσον τὸ δυνατόν νὰ συντελέσῃ και αὐτὸς εἰς τὴν ἀπαθανάτιον τοῦ μεγάλου συμβάντος ἀφιερῶ σήμερον εἰς αὐτὸ τὴν μίαν τῶν εἰκόνων του, ἥτις παριστᾷ τὴν ἐπισημοτέραν σκηνὴν τῆς féeerie ταύτης, ἐκείνην ταύτησιν, καθ' ἣν ὁ λαὸς ἀνέρχεται εἰς τὸ Ἐσχατοβούνιον, ὅπως ἀπολαύσῃ τοῦ θεάματος τοῦ καταδυθῆναι τοῦ τῆς πόλεως.

* *

Τὰ Ἡμερήσια Νέα τοῦ Λονδίνου ἐσμίκρυνον τὸ σχῆμα τῶν ἀπὸ δεκαστήλου εἰς ἐπτάστηλον. Τοῦτο ὡς εἰκὸς ἐγένετο θέμα σχολίων οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀλλὰ και ἐνταῦθα. Σπεύσας ὁ πρότασις τοῦ Πανεπιστημίου ἐξήγαγε τῆς ἀπορίας τοὺς σχολιαστὰς δηλώσας ὅτι τὴν ἀφαιρεθείσαν στήλην θὰ στείλῃ ὁ κ. Γλάδστον ὅπως τεθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ ἐλέφθ δασκάλων ἀνεγερθησόμενος ἀνδρίας του.

ANQ KATO

Βεβαίως θὰ ἐράθετε, καλοὶ μου συμπολίται πῶς δικηγόρος ἔγεινεν ὁ Παῦλος Καλλιγᾶς ἀλλὰ κι' ὁ Ροῦφος εἶπανε πολλοὶ πῶς παραιτεῖται, κάποιος καινούριος φαίνεται πῶς ἀνοῖξε καινάς. Κοντὰ σ' αὐτὸν εἰθύμως και τὸ τρελλὸ Παλλίκι, κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργός τὰ χρεῖσθησε λιγάκι.

Πολλὴ μαυρίλα πλάκωσε και γρίνια εἰς τὸ Κόμμα, ἕνας τὸν ἄλλο διπλα του θωρεῖ ἀγριωπός, ἀκοῦς μουρμούρας και βρισιαῖς ἀπὸ τὸ κάθε στόμα και στέκει ὁ Χαρίλαος βαρὺς και σκυθρωπός, οὔτε κοιμάται, ὅπως πρὶν, σ' τῆς δάφνης του ἡσυχῆς, και ἀρχισα ν' ἀνησυχῇ κι' αὐτὸς ὁ γέρο-Μίγος.

Σηκώνονται και τᾶσπρα του κολάρια θυμωμένα, ἀπάνω σ' τὰ τραπέζια του τοὺς γρόθους του κτυπᾷ, μαθεῖ και τὰ μουστάκια του τὰ μισομαδημένα, και δὸς του μὲ τὴν πένα του τῆς φλέβας του τρυπᾷ. Βλέπει ἐμπρός και πίσω του τῆς Κοπαίδος χέλια, κι' ὁ Καλλιγᾶς ἀπὸ μακρὰ πειθαίνει ἀπ' τὰ γέλοια.

Κι' ὅταν ἡ νύκτα τὸ βαθὺ σκοτίζει τῆς ἀπλώσῃ, κι' ὅταν τρελλὰ ἀνεῖρατα τὸν νοῦ μας ἀπατοῦν, ὦ! τότε μὲ τί ὄνειρα ξεπλάζονται και πόσοι, και τί χαρτοφυλάκια σ' τὸν ὕπνο τους κρατοῦν! ὦ! τότε πόσοι δὲν θαρροῦν ἀπάνω σ' τὸ κρεβάτι, πῶς πᾶνε ὄρκο ὑπουργοὶ νὰ δώσουν σ' τὸ Παλάτι!

Πόσοι γιὰ δόξα ὑπουργοὶ δὲν ἔχουνε μαρξί, πόσοι γι' αὐτὴν δὲν ἔκαμαν τὰ μάτια των γαρίθα! ἀπὸ τὸ ὄνειρο, θαρρῶ, πλανᾷ και τὸν Καζάζη, κι' αὐτὸς ὁ λόγιος πετᾷ μὲ τούτη τὴν ἐλπίδα. Εἶθε νὰ δώσῃ ὁ θεὸς κι' ἡ φίλη Παναγία νὰ τὸν ἴδοῦμε ἐξαγνα μὲ δύο ὑπουργεῖα!

ὦ! εἶθε εἰς τὴν κλασικὴν και εὐανδρὸν Ἑλλάδα νὰ εἶχαμε γιὰ ὑπουργοὺς ἑπτὰ χιλιάδας θέσεις, κι' αὐτοὶ κι' ἔκαινοι ὑπουργοὶ νὰ ἔβγουν μὲ τὴν ἀράδα, νὰ γείνουν σ' τὸν Παράδεισο και ὑπουργῶν ἐκθέσεις. Εἶθε εἰς τὰλλα μας καλά και τοῦτο νὰ τὸ δοῦμε, προτοῦ σὰν ἀγγιάνθρωποι ν' ἀλληλοφαγωθῶμε.

ΣΟΓΡ.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐτελείωσε και ἡ πολύχροτος ἐκθεσις τῶν ἀνθέων τοῦ «Παρνασσού».

Τὸ χαρακτηριστικώτερον δὲ τῆς ἐαρινῆς ἐορτῆς τῆς, ἀφ' ἧς μίνον τὸ ἔαρ ἔλεπε, ἦτο ἡ διαρπαγὴ τῶν ἐκθεμάτων ὑπὸ τῶν φίλων ἀνθρώπων ἐπισκεπτῶν.

Φανταζόμεθα ἀν ὁ «Παρνασσός» διενίργει ἀντὶ ἀνθέων ἐκθεσις «ἐδωδῶμων και ποτῶν» — ἧς μάλιστα ἀπρηχὰς ἔχει κάμει ἤδη ἐν ταῖς ἰδιαίτεροις αἰθούσαις του — ἀφοῦ πρὸ τῶν ῥόδων και τῶν κουκιῶν διηγέρθησαν τῶσων αἱ καλαισθητικαὶ ὀρέξεις τοῦ νομίμου καινοῦ, τί θὰ ἐχρεῖζετο, ἀν πρὸ τῶν ὀμμάτων του ἐξετίθεντο ὀρεκτικὰ σαλάμια ἢ ἀφρώδης μύρα, ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ λεηλασία τῆς αἰθούσης.

Ἐν τῷ προγράμματι εἶχον ἀναγγελθῆ μόνον δύο μουσικαὶ ἀλλ' οἱ μελωδικοὶ κάτοικοι τοῦ Ἰλισσοῦ ἔσπευσαν νὰ τιμήσωσι τὴν ἐορτὴν καταρτίσαντες συναυλίαν ἐκ τῶν βροντοφωνοτέρων τοῦ εἶδους των, σχεδὸν δὲ κατεσίγασαν ὑπὸ τὰ βρεκεκὲξ αὐτῶν και τὰς Γερμανίδας και τὴν μουσικὴν τοῦ πυροβολικοῦ, πρὸς μεγάλην ἀπελπισίαν τοῦ κ. Καίσαρη.

Ἦχῶ τοῦ ἐν Φαλήρῳ κονσέρτου τῆς κυρίας Montallang. — Πῶς σοῦ φάνηκε; — Πολὺ ἐγωῖστικὸ ἔνομα σοῦ λέει ἀμέσως: Mon talent...

Και ἄλλη μονομαχία. Περίον δὲ και αὐτῆς πάλιν ἡ «Ἐφημερίς», εἰδικὴ καταστάσα διὰ τὰς τοιοῦτου εἶδους ἱκανοποιήσεις τῆς τιμῆς, ἐλόγιως, ἀφοῦ ἔριστικῶς πλέον πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῶν δὲν χρειάζονται πυρίτις ἢ ξίφη, ἀλλὰ κονδυλοφόροι, μελάνη και χροῖματα διὰ καταχωρήσεις.

Δὲν ἐνθυμούμαι ποῖος ἐναντίος τῶν μονομαχιῶν ἐγραφεν ὅτι ὠφελοῦσι μόνον τοὺς ἰατροὺς και τοὺς νεκροθάπτας. Ἄν ἐξῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα και ἔδλεπε τὴν ἀναπόφευκτον σχεδὸν λύσιν, εἰς ἣν καταλήγουσι πᾶσαι αἱ προκλήσεις μονομαχιῶν, θὰ ἐτροποποιεῖ τὸ ρητόν του: «Αἱ μονομαχίαι ὠφελοῦσι μόνον... αὐτοὺς ἐκδότας τῶν ἐφημερίδων.»

Πᾶν ἄλλο ἐπιτρέπεται εἰς τινὰ νὰ φοβηθῇ ἀν ἔχη τὴν τύχην

νὰ ζῆ ἐν Ἑλλάδι, ὅχι ἕως ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ φονευθῇ ἐν μονομαχίᾳ.

Προτείνομεν διαγωνισμὸν πρὸς σύνταξιν στατιστικῆς τῶν μέχρι τοῦδε διεξαχθεισῶν μονομαχιῶν ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν κατ' αὐτὰς θνησιμότητα.

Ἐξεφύτρωσε πάλιν και ἡ ληστεία. Ὁ ὑπαρχηγός δὲ τῆς ἀνακαλυφθείσης συμμορίας ἦτο και ὑποπεπιστάτης τοῦ Μενδρεσέ. Κατὰλληλον προπαυδευτήριον, ἀφοῦ θὰ ἐμβαίνεν ὀπωσδήποτε μίαν φορὰν ἐπροτίμησε νὰ ἐμῆ πρότερον ὡς ἀρχὴ και ἔπειτα ὡς δευτέρως. Δὲν ἀπελπιζόμεθα νὰ ἴδωμεν ἐπὶ κερφαλῆς ἄλλης τινὸς συμμορίας κανένα διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ἢ φρούραρχον τοῦ Παλαμηδίου τὸ ὀλιγώτερον.

ΑΣΜΟΔΑΙΚΑ

Δὲν παρεξενεῦθημεν διόλου, ὅτε ἐμάθομεν ὅτι τὰ ἐν τῇ «Δυτικῇ Ἑλλάδι» ἀναγραφέντα σκανδαλώδη ἐπεισόδια εἶνε ὀλα ψευδῆ. Ὡς ὑπουργικὸν φύλλον ἔπου εἶνε, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀκολουθῇ τὰ δόγματα τῆς πολιτικῆς, ἣν ὑποστηρίζει.

* *

Ἀληθῶς εἶνε ἀξία πάσης ὑποστηρίξεως ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ξανθοπούλου ἐκδομένη ἀπὸ τινος Θεατρικῆ Βιβλιοθήκη. Ἐν τῷ τελευταίῳ μάλιστα ἐκδοθέντι τόμῳ ἡ συλλογὴ τῶν κωμωδιῶν και τῶν δραμάτων εἶνε ἀμίμητος. Ἐκ τούτων ἀναφερόμεν τινὰ, τὰ ἐξῆς: Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Καλλιγᾶ, εὐφυολογικοπολιτικόν. Τὸ Καραλή-Δερβὲν ἢ ὁ ἀπελπισία ἢ ὁ Βαλέττας χωρὶς ὑπουργεῖον και πάλιν, δράμα σπαρακτικόν. Τὰ Βάσανα τοῦ Κασάζη και τὰ μαυρά του γάντια, εἰδύλλιον παθητικόν. Ἡ ἀπειλή, ἢ ὁ Ροῦφος παραιτούμενος δράμα, λίαν ἰδανικόν.

* *

Διὰ τὴν «Διάπλασιν τῶν Παίδων» Διατὶ ὁ κύριος Καλλιγᾶς ἐσμικρύνθη μετὰ τὴν παραίτησίν του κατὰ δύο πέμπτα; Λύσις. Διότι ἀπὸ οἰκονομικὸς ἔγεινε νομικὸς.

ΤΟ ΔΑΦΝΙ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ

Θέλει ενίοτε καί η κυβέρνησις μας νά κἀμη τὸ καλόν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ν' ἀπεκδυκυθῆ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν βάρβαρον, διὰ τοῦτο τὸ καλόν τῆς συνήθως εἶνε καί αὐτὸ προβληματικόν. Τοιοῦτόν τι συμβαίνει ἤδη, ὅτε ἀπεφασίσθη νά μεταβληθῆ ἡ Μονὴ τοῦ Δαφνίου εἰς προσωρινὸν φρενοκομεῖον. Βεβαίως πρὸ καιροῦ ἔπρεπεν ἡ ἀρχὴ νά σκεφθῆ περὶ προσωρινῶν φρενοκομεῖων. Διότι φοβερὰ εἶνε ἡ τύχη τῶν ἀρρώστων τούτων ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν μὴ τύχωσιν εὐποροί. Πᾶν μέτρον ἄρα, ἔστω τὸ ἀτελέστερον, ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν τούτων εἶνε ἀξιόπαινον. Ἀλλὰ τίς ἤθελε φαντασθῆ, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤθελεν ἐκλέξει τὴν Μονὴν τοῦ Δαφνίου, ὅπου οἴκημα δὲν ὑπάρχει πρόσφορον, κινδυνεύει δὲ ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ νά καταστραφῆ ἐντελῶς δι' ἀτέχνων ἐπιδιορθώσεων τὸ ποιητικὸν καὶ ἱστορικὸν ἐρείπιον; Πολὺ ἀπλούστερον ἦτον, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἐνοικίαζε μὲν προσωρινῶς ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τινα πρὸς τοῦτο, ἐκτίζε δὲ ἐλαφρὸν τι καὶ ἀπλούστατον κατάστημα πρὸς περίθαλψιν τῶν φρενοδλαδῶν μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Δρομοκαίτελου ψυχιατρείου. Ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ποιήσει σπουδαία πρὸς τὸν πολιτικὸν βῆμα, ἐνὸς οὖν κατανόησιν τὴν ἀνάγκην τοῦ οἰκονομεῖν εὐπρεπῶς τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας ἐκ τοῦ προχείρου οὕτως εἰπεῖν.

Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ Δαφνίου, περὶ τῆς ἱστορικῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλοτε ὠμιλήσαμεν, εἶνε ἀνάγκη ἄρ' ἀεὶ νά ἐπανάλαβωμεν, ὅτι τὸ γεραρὸν τοῦτο μεσαιωνικὸν μνημεῖον ἔπρεπε νά συντηρηθῆ διὰ καλλιτεχνικῆς ἐπιδιορθώσεως; Κείμενον μεταξὺ τῆς θαλάσσης τῆς Σαλαμίνας καὶ τῆς πεδιάδος τῶν Ἀθηνῶν ἐν θέσει μαγικῇ, τὸ Δαφνίον καὶ ὑπὸ γραφικὴν ἐποψὴν ἔπρεπε νά ἐπιούρη κατὰ τι περισσότερον τὴν προσοχὴν τοῦ αὐτοκαλουμένου νοήμονος κοινῶ καὶ τῆς μεταμορφωτικῆς κυβερνήσεώς τ.υ. Ἔστω πᾶν πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του καὶ εἰς τὸν προορισμὸν του.

Ἄλλως τε πολὺ φοβοῦμεθα, ὅτι τὸ ἐν Δαφνί προσωρινὸν φρενοκομεῖον θὰ μετέχη τῶν βαρβάρων νοσηλευτικῶν παραδόσεων τῶν Μοναστηρίων μας καὶ τῶν ἄλλων προσωρινῶν νοσοκομείων μας. Διότι ἐξουσία ἀνατολικῆ συνήθως ἐξ ἀνικανότητος ἀφιλόνητος καὶ πάντοτε ἀφιλόκαλος δὲν δύναται νά ἐνεργήσῃ ὀρθῶς. Ἀληθῶς ἐὰν ἐνεφορεῖτο αὕτη ὑπὸ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν πεπολιτισμένων ἐξουσιῶν, πρὸ καιροῦ ἤθελεν ἔχει τετελεσμένον μὲν τὰ προσωρινὰ αὐτῆς ψυχιατρεῖα καὶ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἄλλα νοσηλευτήρια, θὰ εἶχε δὲ καὶ ἐπιδιορθωμένον τὸ ἱστορικὸν καὶ γραφικὸν Δαφνίον κατὰ τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ σχέδιον.

Ὁρθότητάς συντόμους παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν προσεχῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἀπευθύνει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Βῶλου ὁ κ. Γ. Φιλάρτος, δικαιολόγος τὴν μὴ ἀνάμειξιν του εἰς αὐτάς. Ἡ τριετής ἐντύπος πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολή του ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ περιέχει ἐν μικρῷ πολλὰς μεγάλας ἀληθείας.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν καλλίστην «Ἱστορίαν τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ 1833—1883» ὑπὸ Παντολέοντος Καμπούρογλου. Ἐνδείκνυται δ' ἐν αὐτῇ ἡ καταπληκτικὴ πρόοδος τῆς γείτονος ἐμπορικωτάτης πόλεως ἐν λεπτομερείᾳ, μὲ πλείστας χρησίμους πληροφορίας, πίνακας τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας, κλπ. εἰς βιβλίον πλέον τῶν 100 σελίδων μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας ἐκτυπωθὲν ἐν τῷ φερώνυμῳ τοῦ «Ἀσμοδαίου» τυπογραφείῳ τοῦ κ. Σταυριανοῦ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 μ.μ. Διὰ Γόθειον, Καλάμας, Πύλον, Μαραθούπολιν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας, Κόρινθον.

ΤΡΙΤΗ 8 π.μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, (ἐνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ Brindisi) ἀποπλέοντα.

ΤΡΙΤΗ 8 μ.μ. Διὰ Σῆρον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 μ.μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα Αἰδηφὸν καὶ Βῶλον.

ΠΕΜΠΤΗ 8 μ.μ. Διὰ Σῆρον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π.μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθαίνον (ἐνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ.μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα, καὶ Βῶλον.*

* Ἡ γραμμὴ αὕτη διακόπτεται προσωρινῶς.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Γ. Σ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Τὸ φερώνυμον τοῦ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ τυπογραφεῖον τοῦτο ὁσημέρ' πλουτιζόμενον διὰ νέων στοιχείων καὶ τελειοποιούμενον, καθίσταται ἐν τῶν καλλιτέρων τυπογραφικῶν καταστημάτων. Διακρίνουσιν αὐτὸ ἡ φιλοκαλία καὶ ταχύτης.

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Κουρείου τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Σπαγοπούλου μεταποιήθη ὅλως εἰς ἐμπορικὸν κατάστημα ἐκ τῶν τοῦ καλλιτέρου εἶδους. Μεγάλῃ συλλογῇ ἐμπορευμάτων ἀρτι κομισθέντων ἐκ Παρισίων. Μέτριότης τιμῶν, φιλοκαλία καὶ ταχύτης διακρίσεως.